

A nyarak zománca rég lepattogott,
ennél jobban már semmi sem eshet szét.
Árkokkal bekeretezett hallgatásunk - mi közös.
A szemek száraz medrét megannyi
éjláng rágja, mint a szú,
s a vágyak ócska papirusztekercsek:
bennük botorkálunk, és olvasni látni
szemünkbe beverjük a reggelt.

*

A fényzőgek zsibbadó páratúsáin
tán kapaszkodnánk,
de messze van, mibe;
a szavak rég felakadtak a szájak
deformált drótkerítéseibe.